

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la admiterea recursului depus de Buftac Veaceslav, reprezentat de avocatul Radu Cijicenco,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Buftac Veaceslav împotriva Consiliului pentru egalitate cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva încheierii din 23 martie 2026 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3r-135/26
PIGD 2-24075880-01-3r-26052026)

Instanța de apel a declarat inadmisibilă cererea de apel pe motivul nedeunerii unei motivări separate, fără a analiza conținutul cererii inițiale de apel și fără a verifica dacă aceasta conține elementele prevăzute de art. 211 din Codul administrativ, în condițiile în care apelantul a exprimat explicit dezacordul cu hotărârea instanței de fond.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. G. Mîțu
Curtea de Apel Centru, jud. V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval

15 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Buftac Veaceslav, reprezentat de avocatul Radu Cijicenco,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 10 iulie 2024, Buftac Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru Egalitate, cu privire la anularea deciziei din 23 mai 2024.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 noiembrie 2025, acțiunea înaintată de Buftac Veaceslav a fost respinsă ca neîntemeiată.

3. La 15 decembrie 2025 avocatul Cijicenco Radu, în interesele lui Buftac Veaceslav, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 13 noiembrie 2025.

4. Curtea de Apel Centru prin încheierea din 23 martie 2026 a declarat inadmisibilă cererea de apel depusă de Buftac Veaceslav împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 noiembrie 2025.

5. La 03 aprilie 2026 Buftac Veaceslav, reprezentat de avocatul Radu Cijicenco, a declarat recurs împotriva încheierii din data de 23 martie 2026 a Curții de Apel Centru, prin care a solicitat admiterea recursului, anularea încheierii cu remiterea cauzei spre rejudecarea problemei soluționate prin încheierea casată.

6. În motivarea recursului Buftac Veaceslav a susținut că apelul depus la 15 decembrie 2025 întrunește cerința privind motivarea, întrucât din conținutul acestuia rezultă, în mod suficient de clar, principalele critici formulate împotriva hotărârii primei instanțe.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

7. Art. 241 din Codul administrativ:

„(1) Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

(3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

8. Art. 242 din Codul administrativ:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii

judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.”

9. Art. 191 din Codul administrativ:

„(5) Curtea Supremă de Justiție soluționează: b) cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

10. Art. 232 din Codul administrativ:

„(1) Apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanței de apel.

(2) Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.”

11. Art. 233 din Codul administrativ:

„(1) Cererea de apel trebuie să conțină datele prevăzute la art. 211 alin. (1) lit. a)–d) și să indice hotărârea care se contestă cu apel.

(2) Cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit.

(3) Cererea de apel poate cuprinde și alte date importante pentru soluționarea cauzei, precum și demersurile apelantului.”

12. Art. 236 din Codul administrativ:

„(1) Instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

(2) Apelul se declară inadmisibil în special când: e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2).”

13. Art. 243 din Codul administrativ:

„(1) Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: c) anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

14. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs notează că încheierea contestată a fost notificată recurentului, prin intermediul poștei electronice la 31 martie 2026 (f.d.132), fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică. Astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a respectat termenul instituit de legiuitor, pentru demararea căii de atac în ordine de recurs, or, recursul a fost depus la 03 aprilie 2026.

MOTIVAREA INSTANȚEI

15. Instanța de recurs examinând argumentele din recursul declarat, în raport cu materialele cauzei și normele de drept pertinente, consideră

necesară admiterea recursului cu anularea încheierii contestate și restituirea cauzei instanței de apel, din motivele ce succed.

16. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 noiembrie 2025, acțiunea înaintată de Buftac Veaceslav a fost respinsă ca neîntemeiată.

17. Buftac Veaceslav a contestat cu apel hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, din 13 noiembrie 2025.

18. Curtea de Apel Centru prin încheierea din 23 martie 2026 a declarat inadmisibilă cererea de apel depusă de Buftac Veaceslav împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 noiembrie 2025.

19. Completul de judecată constată că încheierea Curții de Apel Centru din 23 martie 2026, prin care a fost declarată inadmisibilă cererea de apel formulată de Buftac Veaceslav, este prematură și a fost pronunțată cu încălcarea dreptului la un proces echitabil, a principiului proporționalității, precum și a dreptului la exercitarea efectivă a căilor de atac, garantate de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 20 din Constituția Republicii Moldova.

20. În acest sens, este de menționat că, instanța de apel a interpretat în mod excesiv de formal prevederile art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, calificând cererea de apel ca fiind lipsită de motivare, fără a proceda la o analiză reală a conținutului acesteia.

21. La acest aspect completul de judecată reține că Codul administrativ prevede ca în cererea de apel să fie indicate „circumstanțele de fapt și de drept pe care reclamantul își întemeiază pretenția”, împreună cu probele invocate în susținerea acesteia. Apelantul trebuie să arate, în esență, de ce consideră hotărârea nelegală sau netemeinică.

22. Totodată, legea nu fixează un volum prestabilit al motivării. Din această perspectivă, întinderea argumentării rămâne, în mod rezonabil, la aprecierea și diligența părții care declară apelul. Astfel, evidențierea în cererea de apel a celor mai mici critici de manifestare a dezacordului cu soluția pronunțată de prima instanță, cu indicarea argumentelor de netemeinicie a hotărârii contestate, pe care se întemeiază calea de atac, precum și dezvoltarea lor, pot fi privite în esență ca o motivare în *lato sensu* a apelului.

23. Sub acest aspect, cererea de apel este considerată admisibilă în cazul în care apelantului exprimă, fie și în mod sumar, la limita cerințelor legale obiectul cererii sale, și cel puțin, o precizare succintă cu privire la natura încălcării pretinse.

24. Prin urmare, la etapa admisibilității, instanța de apel nu intră în examinarea fondului, ci verifică dacă cererea întrunește cerințele prevăzute de art. 211 alin. (1) lit. a)-d) din Codul administrativ. La fel, verifică dacă cele invocate în apel permite identificarea criticilor formulate și a temeiului lor juridic.

25. Instanța de recurs, analizând cererea de apel constată, că apelantul și-a exprimat dezacordului față de soluția instanței de fond, fiind înserat în solicitarea casării hotărârii primei instanțe, precum și prezentarea unei poziții juridice critice față de hotărârea contestată și anume că, *concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei și anume că reclamantul s-a adresat către consiliul pentru egalitate cu o plângere referitor la admiterea de către angajator, Agenția Națională Transport Auto a anumitor acțiuni de discriminare la locul de muncă, în speță aceste acțiuni de hârțuire și denigrare la locul de muncă sunt evidente și manifestate de către angajator prin: pornirea neîntemeiată a anchetelor de serviciu în cadrul căror reclamantul a fost nevoit să dovedească faptul că „nu a comis asemenea fapte, chiar dacă aceasta era evident; propunerea unor funcții incompatibile cu pregătirea profesională a reclamantului, prin impunerea reclamantului de a nu accepta asemenea oferte. Prin astfel de acțiuni, conducerea ANTA a ignorat și a încălcat prevederile art. 5 și art. 8 al Codului Muncii, și în raport cu alți angajați, care după reorganizare s-au regăsit în funcții analogice sau egale și cei apropiați/susținuți care chiar au fost și promovați/avansați în funcții mai superioare. Astfel reclamantul a fost discriminat direct și indirect pentru faptul că nu mi-au fost asigurate principiile de bază ale muncii: asigurarea egalității în drepturi a tuturor salariaților, fără nici o discriminare, la avansare în serviciu, luându-se în considerare productivitatea muncii, calificarea și vechimea în muncă în specialitate, precum și la formare profesională, reciclare și perfecționare. Contrar prevederilor art.16,29, 137, 225 CA autoritatea pârâtă și-a exercitat în mod arbitrar dreptul discreționar la emiterea actului administrativ individual defavorabil, nu a luat în considerare toate faptele relevante, a exercitat o activitate contrar codului administrativ, fără inițiere a procedurii administrative, având la bază un probatoriu viciat, drept rezultat a emis o soluție greșită și nemotivată.*

26. În atare circumstanțe, instanța de recurs reține că în apelul depus de către Buftac Veaceslav se conține motivarea erorilor, care în opinia sa sunt imputate instanței inferioare, expunându-și criticile în fapt și în drept pe care se bazează aceste greșeli. Prin urmare, apelul conține obiectul solicitării și cel puțin o precizare sumară referitor la natura pretinselor încălcări admise de prima instanță.

27. Totodată, instanța de recurs subliniază că mențiunea apelantului din finalul solicitărilor „alte temeuri de netemeinicie a hotărârii vor fi invocate după redactarea hotărârii” nu echivalează automat cu lipsa totală a motivării apelului, or, aprecierea motivării, se rezumă la conținutul real al cererii, nu la formula izolată folosită într-un fragment final.

28. În acest context, se atestă că instanța de apel nu a valorificat obligația de a analiza cererea de apel din perspectiva conținutului său concret, ci s-a limitat la constatarea abstractă a lipsei unui act distinct de motivare, fără a examina dacă cele invocate în apel acoperă în mod substanțial criticile față de hotărârea primei instanțe. O asemenea abordare, orientată exclusiv spre forma cererii, în detrimentul fondului și a intenției reale a apelantei, contravine jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia căile de atac trebuie interpretate în mod funcțional și favorabil accesului la justiție.

29. De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atrage atenția asupra importanței majore a verificării minuțioase de către instanța de apel a tuturor argumentelor înainte de a declara inadmisibilă o cerere de apel.

30. În aceste circumstanțe, completul conchide că instanța de apel greșit a apreciat ca fiind nemotivată cererea de apel depusă de Buftac Veaceslav în condițiile în care în virtutea principiului disponibilității apelantul a indicat principalele motive, care în viziunea dânsului demonstrează ilegalitatea și netemeinicia hotărârii instanței de fond, deci rezultă că cererea de apel corespunde rigorilor instituite de Codul administrativ.

31. În circumstanțele menționate și ținând cont de faptul că încheierea instanței de apel a fost emisă cu încălcări de procedură ce afectează dreptul recurentului la un proces echitabil, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de Buftac Veaceslav, a anula încheierea instanței de apel din 23 martie 2026 și de a adopta o încheiere nouă de remitere a cauzei la rejudecare, în instanța de apel spre rejudecarea problemei soluționate prin încheierea casată.

32. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 243 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul depus de Buftac Veaceslav, reprezentat de avocatul Radu Cijicenco.

Anulează încheierea din 23 martie 2026 a Curții de Apel Centru, în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Buftac Veaceslav împotriva Consiliului pentru egalitate cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restituie cauza Curții de Apel Centru spre rejudecarea problemei soluționate prin încheierea casată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Diana Stănilă